

מוזר הייתי לאחי

א. שמואל א | פרק ט"ז

(א) ויאמר ה' אל שמואל עד מתי אתה מתאבל אל שאול ואני מאסתיו ממלך על ישראל מלא קרנך שמן ולך אשלחך אל ישי בית הלחמי כי ראיתי בבניו לי מלך: (ב) ויאמר שמואל איך אלהך ושמע שאול והרגני ויאמר ה' עגלת בקר תקח בידך ואמרת לזבח לה' באתי: (ג) וקראת לישי בזבח ואנכי אודיעך את אשר תעשה ומשחת לי את אשר אמר אליך: (ד) ויעש שמואל את אשר דבר ה' ויבא בית לחם ויחרדו זקני העיר לקראתו ויאמר שלם בואך: (ה) ויאמר שלום לזבח לה' באתי התקדשו ובאתם אתי בזבח ויקדש את ישי ואת בניו ויקרא להם לזבח: (ו) ויהי בבואם וירא את אליאב ויאמר אך נגד ה' משיחו: (ז) ויאמר ה' אל שמואל אל תבט אל מראהו ואל גבה קומתו כי מאסתיהו כי לא אשר יראה האדם כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב: (ח) ויקרא ישי אל אבינודב ויעברו לפני שמואל ויאמר גם בזה לא בחר ה': (ט) ויעבר ישי שמה ויאמר גם בזה לא בחר ה': (י) ויעבר ישי שבעת בניו לפני שמואל ויאמר שמואל אל ישי התמו הנערים ויאמר עוד שאר הקטן והנה רעה בצאן ויאמר שמואל אל ישי שלחה וקחנו כי לא נסב עד באו פה: (יב) וישלח ויביאהו והוא אדמוני עם יפה עינים וטוב ראי פ ויאמר ה' קים משחתי כי זה הוא: (יג) ויקח שמואל את

קרן השמן וימשח אתו בקרב אחיו ותצלח רוח ה' אל דוד מהיום ההוא ומעלה ויקם שמואל וילך הרמתה: ס

10. And Jesse presented seven of his sons before Samuel; and Samuel said to Jesse, "The Lord has not chosen these".

ב. תהלים | פרק ס"ט

(א) למנצח על שושנים לדוד: (ב) הושיעני אלהים כי באו מים עד נפש: (ג) טבעתי ביון מצולה ואין מעמד באתי במעמקי מים ושבילת שטפתי: (ד) יגעתי בקראי נחר גרוני כלו עיני מיחל לאלהי: (ה) רבו משערות ראשי שנאי חנם עצמו מצמיתי איבי שקר אשר לא גזלתי אז אשיב: (ו) אלהים אתה ידעת לאולתי ואשמותי ממך לא נכחדו: (ז) אל יבשו בי קוֹיךְ אדני ה' צבאות אל יכלמו בי מבקשיך אלהי ישראל: (ח) כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני: (ט) מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי: (י) כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חורפך נפלו עלי: (יא) ואבפה בצום נפשי ותהי לחרפות לי: (יב) ואתנה לבושי שק ואהי להם למשל: (יג) ישיחו בי ישבי שער ונגינות שותי שכר:

ג. רות | פרק ג'

(יג) ליני הלילה והיה בבקר אם יגאלך טוב יגאל ואם לא יחפץ לגאלך וגאלתיך אנכי חי ה' שכבי עד הבקר: (יד) ותשכב מרגלתו מרגלותיו עד הבקר ותקם בטרם בטרם יפיר איש את רעהו ויאמר אל יודע כי באה האשה הגר:

ד. רות | פרק ד'

(ג) ויאמר לגאל חלקת השדה אשר לאחינו לאלימלך מכרה נעמי השבה משדה מואב: (ד) ואני אמרתי אגלה אֶזְנֶךָ לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני עמי אם תגאל גאל ואם לא יגאל הגידה לי ואדע ואדעה כי אין זולתך לגאול ואנכי אחריך ויאמר אנכי אגאל: (ה) ויאמר בעז ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואביה אשת המת קניתי קניתה להקים שם המת על נחלתו: (ו) ויאמר הגאל לא אוכל לגאול לגאל לי פן אשחית את נחלתי גאל לך אתה את גאלתי כי לא אוכל לגאל:

ה. שמואל א | פרק י"ז

(נה) וכראות שאול את דוד יצא לקראת הפלשתי אמר אל אבנר שר הצבא בן מי זה הנער אבנר ויאמר אבנר חי נפשך המלך אם ידעתי: (נו) ויאמר המלך שאל אתה בן מי זה העלם: ס (נז) וכשוב דוד מהכות את הפלשתי ויקח אתו אבנר ויבאהו לפני שאול וראש הפלשתי בידו: (נח) ויאמר אליו שאול בן מי אתה הנער ויאמר דוד בן עבדך ישי בית הלחמי:



ישיבת כרם ביבנה



7864